

Vingre ä, ä, Närke su,
Gärsne ldt, Ålv. l.

Etymologi.

A. Jauho, NoB 1954, s. 50 f.

—SOÄ 6, s. 222, skriv namnet

Vingrea, men — säge A. J., a. a. s. 50,
n. 20 — det "bör skrivas

Vingre ä."

Th. A. 1955.